

॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ सांप्रतं युक्तं प्रतिपत्स्यते ज्ञास्यति ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ चिकीर्षया जिज्ञासया कृविज्ञाने इत्यस्य रूपं ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ सखा वयस्यः उपका

कुमारा ऊचुः मुद्रिकामपि विप्रर्षे शीघ्रमेतां समुद्धर ॥ वैशंपायन उवाच ततः शरं समादाय धनुर्द्रोणो महायशः ॥ ३१ ॥ शरेण वित्त्वामुद्रांतामूर्ध्व
मावाहय त्वभुः ॥ सशरं समुपादाय कूपादंगुलिवेष्टनं ॥ ३२ ॥ ददौ ततः कुमारानां विस्मितानामविस्मितः ॥ मुद्रिकामुद्धृतां दृष्ट्वा तमादुस्ते कुमारकाः ॥ ३३ ॥
कुमारा ऊचुः अभिवादयामहे ब्रह्मन् नैतदन्येषु विद्यते ॥ कोऽसि कस्यासि जानीमो वयं किं करवामहे ॥ ३४ ॥ वैशंपायन उवाच एवमुक्तस्ततो द्रो
णः प्रत्युवाच कुमारकान् ॥ द्रोण उवाच आचक्षध्वंच भीष्माय रूपेण च गुणैश्च मां ॥ ३५ ॥ स एव सुमहातेजाः सांप्रतं प्रतिपत्स्यते ॥ वैशंपायन उवा
च तथेत्युक्त्वा च गत्वा च भीष्ममूचुः कुमारकाः ॥ ३६ ॥ ब्राह्मणस्य वचस्तथ्यं तच्च कर्म तथा विधं ॥ भीष्मः श्रुत्वा कुमारानां द्रोणं तं प्रत्यजानत ॥ ३७ ॥ युक्त
रूपः सहि गुरुरित्येव मनुचिंत्य च ॥ अथैनमानीय तदा स्वयमेव सुसत्कृतं ॥ ३८ ॥ परिपप्रच्छ निपुणं भीष्मः शस्त्रभृतां वरः ॥ हेतुमागमने तच्च द्रोणः सर्वं न्यवेद
यत् ॥ ३९ ॥ द्रोण उवाच महर्षे रघुविवेशस्य सकाशमहमच्युत ॥ अस्यार्थमगमं पूर्वधनुर्वेदचिकीर्षया ॥ ४० ॥ ब्रह्मचारी विनीतात्मा जटिलो बहुलाः स
माः ॥ अवसंसुचिरं तत्र गुरुशुश्रूषणे रतः ॥ ४१ ॥ पांचाल्यो राजपुत्रश्च यज्ञसेनो महाबलः ॥ इष्वस्त्रहेतोर्न्यवसत्तस्मिन्नेव गुरौ प्रभुः ॥ ४२ ॥ समेतत्र सखाचा
सीदुपकारी प्रियश्च मे ॥ तेनाहं सह संगम्य वर्तयन् सुचिरं प्रभो ॥ ४३ ॥ बाल्यात्प्रभृतिकौरव्यसहाध्ययनमेव च ॥ समे सखा सदा तत्र प्रियवादी प्रियंकरः ॥ ४४ ॥
अब्रवीदिति मां भीष्मवचनं प्रीतिवर्धनं ॥ अहं प्रियतमः पुत्रः पितुर्द्रोणमहात्मनः ॥ ४५ ॥ अभिषेक्ष्यति मां राज्ये स पांचाल्यो यदा तदा ॥ त्वद्गोप्यं भविता तात
सखे सत्येन तेशपे ॥ ४६ ॥ मम भोगाश्च वित्तं च त्वदधीनं सुखानि च ॥ एवमुक्त्वाऽथ वब्राज कृतास्त्रः पूजितो मया ॥ ४७ ॥ तच्च वाक्यमहं नित्यं मनसाधारयंस्त
दा ॥ सोऽहं पितृनियोगेन पुत्रलोभाद्यशस्विनीं ॥ ४८ ॥ नातिकेशीं महाप्रज्ञामुपये मे महाव्रतां ॥ अग्निहोत्रे च सत्रे च दमे च सततं रतां ॥ ४९ ॥ अलभद्रौ तमीपु
त्रमश्वत्थामानमौरसं ॥ भीमविक्रमकर्माणमादित्यसमतेजसं ॥ ५० ॥ पुत्रेण तेन प्रीतोऽहं भरद्वाजो मया यथा ॥ गोक्षीरं पिबतो दृष्ट्वा धनिनस्तत्र पुत्रकान् ॥
अश्वत्थामारुद द्वा लस्तन्मे संदेहयद्दिशः ॥ ५१ ॥

रकर्तृत्वादेव प्रियो बल्लभश्च वर्त्तयन् वसन् ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ दिशः संदेहयत् दिक्षोऽहमजनयत् अडभाव आर्षः शत्रुं तं वा ॥ ५१ ॥